

Zitting 2003-2004

3 maart 2004

BEKNOPT VERSLAG

MORGENVERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Motie van orde

- Voorstel tot wijziging van de agenda
(Spreker : de heer Eric Van Rompuy) **3**

Ontwerpen van decreet

- Lokaal sociaal beleid
 - Algemene bespreking
(Sprekers : de heren Carlo Daelman, verslaggever, Eloi Glorieux en Jan Roegiers, mevrouw Sonja Becq, de heren Koen Helsen en Felix Strackx, mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Brigitte Grouwels, de heer Sven Gatz en minister Adelheid Byttebier) **3**
 - Artikelsgewijze bespreking **10**

- Verdrag nr. 142 van de Internationale Arbeidsconferentie	
- Algemene bespreking	10
- Artikelsgewijze bespreking	10
- Verdrag nr. 160 van de Internationale Arbeidsconferentie	
- Algemene bespreking	10
- Artikelsgewijze bespreking	10
- Verdrag nr. 168 van de Internationale Arbeidsconferentie	
- Algemene bespreking	10
- Artikelsgewijze bespreking	11
- Verdrag nr. 175 van de Internationale Arbeidsconferentie	
- Algemene bespreking	11
- Artikelsgewijze bespreking	11
- Verdrag nr. 177 van de Internationale Arbeidsconferentie	
- Algemene bespreking	11
- Artikelsgewijze bespreking	11
- Verdrag nr. 179 van de Internationale Arbeidsconferentie	
- Algemene bespreking	11
- Artikelsgewijze bespreking	12
- Aanpassing van de Europa-overeenkomst	
- Algemene bespreking	12
- Artikelsgewijze bespreking	12
- Medisch verantwoorde sportbeoefening	
- Algemene bespreking (Sprekers : de heren Peter Gysbrechts, verslaggever, Felix Strackx, André Denys, André van Nieuwerkerke en Jo Vermeulen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en minister Marino Keulen)	13
- Artikelsgewijze bespreking (Sprekers : mevrouw Trees Merckx-Van Goey en minister Marino Keulen)	16
- Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Belarus	
- Algemene bespreking (Spreker : de heer Karim Van Overmeire, verslaggever)	17
- Artikelsgewijze bespreking	17
- Zetelakkoord tussen België en het Internationaal Comité van het Rode Kruis	
- Algemene bespreking	18
- Artikelsgewijze bespreking	18
- Aanvullend protocol tussen België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie	
- Algemene bespreking	18
- Artikelsgewijze bespreking	18
- Zetelakkoord tussen België en de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie	
- Algemene bespreking	18
- Artikelsgewijze bespreking	18

Voorstel van resolutie

- Genetisch gewijzigd voedsel	
- Bespreking (Sprekers : de heer Cis Schepens, verslaggever, en mevrouw Trees Merckx-Van Goey)	19

Verzoekschrift

- Aanwervingsprocedure bij Kind en Gezin en de werking van de Vlaamse van de Vlaamse Ombudsdienst
- Verslag

20**Regeling van de werkzaamheden****20****Berichten van verhindering****20**

MORGENVERGADERING VAN WOENSDAG 3 MAART 2004

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot wijziging van de agenda

De heer Eric Van Rompuy : De heer Luc Van den Brande vraagt om het ontwerp houdende instemming met het verdrag van Athene niet deze ochtend te behandelen. Hij is nu verhinderd en wil graag de bespreking bijwonen.

De voorzitter : De minister gaat ermee akkoord om het ontwerp deze middag te bespreken. Ik stel voor dat we dat doen na de actuele vragen. (*Instemming*)

ONTWERPEN VAN DECREET

Lokaal sociaal beleid

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Sonja Becq, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Carlo Daelman, verslaggever : Lokaal sociaal beleid en de totstandkoming van een Sociaal Huis staan als principes in het regeerakkoord. Er moest een opvolger komen voor het Sociaal Impulsfonds. Het voorliggende ontwerp van decreet heeft precies de ambitie sociaal beleid dichterbij de mensen te brengen, toegankelijker te maken voor iedereen, beter te stroomlijnen, onder meer door het invoeren van het begrip Sociaal Huis op lokaal niveau.

In de afgelopen jaren legde de tekst van het ontwerp een lange weg af. Er werden ter voorbereiding rapporten van diverse commissies opgevraagd, de verhouding tussen gemeente en OCMW werd bekeken, een cel Lokaal Sociaal Beleid werd opgericht binnen de administratie, er werden 25 startgemeenten voor lokaal sociaal beleid geselecteerd, die aangemoedigd werden om hun expertise inzake geïntegreerde aanpak door te geven aan het Vlaamse niveau. De verschillende dynamieken in de startgemeenten werden geregistreerd en beschreven in een handboek, dat onlangs verscheen en dat andere gemeenten, die straks moeten starten, moet helpen met de opmaak van een lokaal sociaal beleidsplan of de creatie van een Sociaal Huis. Momenteel werkt men aan een nieuwe groep starters om de expertise verder uit te bouwen.

In het parlement organiseerde de commissie Welzijn een hoorzitting met alle betrokkenen uit het werkveld om ook hun ervaringen en vragen te kunnen meenemen in het verhaal. Deze initiatieven en veel overleg resulteerden in de teksten die nu voorliggen.

De krachtlijnen van het ontwerp zijn de volgende : de afstemming en de samenwerking tussen gemeente en OCMW bevorderen door de introductie van een lokaal sociaal beleidsplan, de coördinerende rol van het lokaal bestuur verankeren, de realisatie van een uniform loketsysteem als opstap naar een Sociaal Huis en de bevordering van de samenwerking tussen de verschillende actoren op het veld, zijnde de publieke, de semi-publieke en de private.

Het ontwerp heeft een open structuur. Het is bij uitstek een kaderdecreet en laat veel ruimte voor een specifieke lokale situatie en invulling door uitvoeringsbesluiten.

In het eerste hoofdstuk legt het ontwerp de lokale actoren, gemeente en OCMW op een lokaal sociaal beleidsplan te maken, met een omgevingsanalyse en een geïntegreerde visie op lokaal sociaal beleid. Een terugkoppelingsinstrument, de sociale conjunctuurbarometer, moet evaluatie toelaten. Het ontwerp stelt verder ook dat dit plan geen bijkomend plan mag zijn voor de gemeenten.

De planlast moet met dit initiatief verminderen. De Vlaamse overheid wordt in de tekst verplicht om op korte termijn te bepalen welke plannen door het lokaal sociaal beleidsplan moeten vervangen worden.

In het hoofdstuk over de coördinatie wordt de coördinerende rol van de lokale overheden decretaal vastgelegd, maar ze zal verder uitgetekend worden door de Vlaamse regering in samenspraak met de actoren.

Het derde hoofdstuk, over het Sociaal Huis, is wellicht het grootste punt van discussie in de voorliggende teksten. In het ontwerp wordt momenteel voorzien in minimaal één uniform loketsysteem voor vragen naar lokaal sociaal beleid. De minimale bedoeling is dat elke burger met diverse zorgvragen die voortvloeien uit dezelfde situatie, slechts één keer zijn basisverhaal moet doen. In die zin zal de Vlaamse regering een uniform cliëntopvolgingsysteem verder uitwerken. Het ontwerp van decreet voorziet ook in de creatie van een kwaliteitslabel voor sociale huizen. De precieze definitie zal door de Vlaamse regering in overleg met de actoren verder vastgelegd worden.

Ten slotte wordt in hoofdstuk vier vastgelegd dat de overheid en de private voorzieningen moeten samenwerken. Via de sectorale regelgeving kan de Vlaamse regering voorzieningen onderling of voorzieningen en lokale besturen verplichten een protocol met taakafspraken af te sluiten.

In de bespreking in de commissie Welzijn werden nog de volgende discussiepunten aangehaald, die wellicht nog straks aan bod komen. Het gaat om de te ruime definitie van het begrip lokaal sociaal beleid, de relatie tussen gemeente en OCMW en hoe hun rol moet gedefinieerd worden, de invulling van een lokaal Sociaal Huis, de rol van private voorzieningen in een lokaal sociaal beleidsplan en de invulling van de coördinerende rol van de lokale actoren. Er was ook nog een discussiepunt over Brussel. In dat kader zullen de Brusselse vertegenwoordigers uit de meerderheid nog een amendement indienen.

De heer Eloi Glorieux : Dat amendement wordt mee ingediend door de democratische oppositie.

De heer Jan Roegiers : Het ontwerp van decreet op het lokaal sociaal beleid en meer bepaald de terminologie rond het Sociaal Huis werden reeds ingeschreven in het regeerakkoord van 1999 onder impuls van de toenmalige Spirit-onderhandelaars. De heer Bert Anciaux overtuigde eind jaren 1980 een Volksuniecongres van het belang van een Sociaal Huis en een lokaal sociaal beleid. In 2001 heeft de Vlaamse regering de eerste stappen gezet om dat huis effectief te realiseren en het in te bedden en uit te breiden naar een lokaal sociaal beleid.

De regering heeft toen bepaald wat lokaal sociaal beleid is. Ze heeft de samenwerking vastgelegd tussen de lokale besturen en de andere actoren, de verhouding tussen gemeente en OCMW en de realisatie van het Sociaal Huis.

Het lokaal sociaal beleid is ook een van de belangrijke punten bij de hervorming en de bundeling van de diverse fondsen die bestaan. De hervorming van het Sociaal Impulsfonds, van het Gemeentefonds en van het Investeringsfonds, maar ook de introductie van het Stedenfonds en het Stadsvernieuwingsfonds, zijn geen onbelangrijke zaken. In dat kader moet het lokaal sociaal beleid uitgewerkt worden.

Het is ook geen makkelijke opdracht. Er is enige tijd verlopen tussen de eerste beslissing van de Vlaamse regering en de verhoopte goedkeuring vandaag in plenaire vergadering. Het lokaal sociaal beleid vat immers een breed spectrum en is van belang voor nogal wat Vlaamse decreten en heel wat beleidsdomeinen, zoals het Algemeen Welzijnswerk, de Bejaardenzorg, de Gezondheidszorg, het Interculturele beleid, het Gezinsbeleid, het Gehandicaptenbeleid en zelfs in de marge het Huisvestings- en Werkgelegenheidsbeleid.

Het opstellen van een lokaal sociaal beleidsplan past in het voornemen van de regering om de planlast te verminderen. De Vlaamse regering zal de regelgeving per sector vereenvoudigen. De regering zal ook per sector de coördinerende rol van de lokale besturen bepalen.

Het Sociaal Huis moet een eenloket- en doorverwijsfunctie vervullen. De geïntegreerde sociale dienstverlening van OCMW en gemeente is één van de hoekstenen. Het betreft ook de algemene sociale dienstverlening, bijvoorbeeld over kinderopvang en thuiszorg. Het is niet altijd mogelijk om dat Sociaal Huis op één locatie te vestigen. Het lokale bestuur kan daar zelf over beslissen. Spirit is enthousiast over dit ontwerp en zal het dan ook goedkeuren. (*Applaus bij de VLD, sp.a, Groen! en VU&ID*)

Mevrouw Sonja Becq : Ik ben teleurgesteld omdat de minister de gegevens over de planlast en de budgettaire planning niet aan het parlement verstrekt heeft.

We gaan akkoord met de principes van het ontwerp. Een lokaal sociaal beleidsplan kan een nieuwe impuls geven. Het is ook goed dat er coördinatie is tussen gemeenten, OCMW's en privé-initiatieven.

Het Sociaal Huis kan de sociale dienstverlening versterken, de cliënten wegwijs maken en zorgen voor netwerkvorming en doorverwijzing. Ik twijfel er echter aan of het huis wel de kroon op het werk is. Ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten is niet onverdeeld gelukkig met het ontwerp.

Ondanks de goede principes is het ontwerp allicht overbodig. De gemeenten doen nu al veel en met dit ontwerp krijgen ze onvoldoende steun of duidelijkheid. We hebben er echter vertrouwen in dat de gemeenten en OCMW's, soms ondanks dit ontwerp, de juiste keuzes zullen maken.

Het ontwerp stimuleert de samenwerking met de privé-sector niet. We hebben daarom opnieuw een amendement ingediend voor een lokaal overlegforum. De minister deed dat af onterecht als een hoogmis. Ook in Brussel moet een goed sociaal beleid mogelijk zijn. Daarover zou nu een gemeenschappelijk amendement ingediend zijn.

De minister wil de lokale besturen ondersteunen door het loket lokaal sociaal beleid, dat nu al bestaat. Dat is echter onvoldoende, financiële ondersteuning is nodig. Voorts is de relatie tussen gemeente en OCMW nog niet transparanter gemaakt.

Er zal een sociale conjunctuurbarometer opgesteld worden om een en ander te evalueren. Bij de plannen over het sociaal impulsplan was er ook een barometer. Over de criteria werd toen in het parlement gepraat, nu blijft alles duister.

Ook over de planlast zijn er tal van onduidelijkheden. Er komt een gemeenschappelijk plan voor de gemeente en het OCMW. Het is niet duidelijk of bijvoorbeeld de centra voor algemeen welzijnswerk daarnaast nog een eigen plan moeten opstellen.

Een ander punt dat nu naar voren geschoven wordt, is dat van de gemeenschappelijke sociale doorlichting door het Sociaal Huis. Misschien is dit een goede zaak. De OCMW's, die daar al langer voor pleitten, vragen zich echter af waarom hun dit nooit gegund werd. Waarom kan nu het wel terwijl het vroeger onmogelijk was ? Waarom wordt dit nu doorgeschoven naar een nieuwe instantie ? De OCMW's voelen zich eigenlijk wat miskend. Wat is trouwens het juridische statuut van het Sociaal Huis ? Staan OCMW en Sociaal Huis naast elkaar of wordt het OCMW geïntegreerd in het Sociaal Huis ? Dit is nog steeds onduidelijk.

Ook de betutteling is nog niet verdwenen. We vinden haar nog terug in een modelbeleidsplan, in een kwaliteitslabel, in onoverzichtelijke kwaliteitsvoorwaarden, in een door de overheid opgelegd protocolmodel en in de sectorale regelgeving.

Met een aanpassing van de sectorale regelgeving wil men alle problemen oplossen. Alle decreten die de kinderopvang, de ouderenzorg, het geestelijke welzijnswerk en het lokaal sociaal beleid regelen, worden door deze minister, onder goedkeurend oog van de meerderheidspartijen, zomaar aangepast. Het parlement mag alleen nog bekrachtigen, zonder enige serieuze samenspraak. Dit is een aanfluiting van het begrip democratie.

CD&V blijft met heel wat vragen zitten en vindt het vervelend dat de private sector niet ernstig genomen wordt. Voor het middenveld is er in dit ontwerp van decreet geen gegarandeerde plaats. CD&V zal evenwel niet tegenstemmen, maar zich onthouden. Voor ons is de uitbouw van een goed netwerk immers van primordiaal belang en wij hebben vertrouwen in de lokale besturen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Koen Helsen : De lokale overheid heeft zich de afgelopen jaren intens beziggehouden met sociale opdrachten. Bejaardenzorg en alles wat er mee samenhangt worden vaak aangeboden door het OCMW. Kinderopvang is daarentegen steeds meer het terrein van de gemeente geworden. Zowel de gemeente als het OCMW doen echter veel meer. Hierbij denk ik onder andere aan schuldbemiddeling, sociale huisvesting en de behandeling van vragen voor financiële tegemoetkomingen. Daarnaast bestaat er ook het aanbod van de private sector. De burger weet echter niet meer toe wie hij zich waarvoor moet wenden.

Daarom werd het idee geopperd dat er één aanspreekpunt moest komen. Het werd in het regeerakkoord van 1999 opgenomen. Het was echter de Gentse OCMW-voorzitter, Erwin Devriendt, die de voor het eerst concreet uitwerkte. De door hem uitgewerkte succesformule van de welzijnsbureaus werd overigens ook opgenomen in het verkiezingsprogramma van de VLD. Intussen sloten overigens ook de gemeenten en OCMW's allerlei protocollen af waarin ze afspraken maakten over de te volgen taakverdeling.

Voor de VLD heeft een welzijnsbureau vijf taken. Een welzijnsbureau moet de mensen informeren over de dienstverlening die er bestaat ; het moet de mensen assisteren zodat ze hun rechten kunnen verwerven ; het moet netwerken uitbouwen en indien nodig ook, wanneer de private organisaties in gebreke blijven, hulp aanbieden. Ten slotte moet een welzijnsbureau de mensen ook emanciperen en begeleiden naar meer zelfstandigheid.

De opmaak van één lokaal sociaal beleidsplan is op heel wat weerstand gestoten. Dit is deels terecht en deels onterecht. In de eerste plaats is dit onterecht omdat een gemeente en een OCMW die samen een lokaal sociaal beleid willen voeren, een correcte analyse van de situatie moeten maken.

Anderzijds is de kritiek ook terecht. Kleine gemeenten worden nu al overstelpt met beleidsplannen. Vele beleidsplannen vragen daarenboven heel wat inspanningen en hebben maar een beperkte opbrengst. Het is dan ook duidelijk dat de planlast van de gemeenten moet verminderen. Dit plan moet andere plannen vervangen. Zo moet ook het beleidsplan voor kinderopvang deel uitmaken van een groot sociaal beleidsplan.

Beleidsplannen moeten echter niet alleen opgesteld worden. Ze moeten ook uitgevoerd, geëvalueerd en – waar nodig - bijgestuurd worden. Dit is de reden waarom de meerderheidspartijen een amendement indienden om het beleidsplan na drie jaar te evalueren. Dat moet gebeuren aan de hand van een sociale conjunctuurbarometer.

Met dit amendement krijgt de Vlaamse administratie de opdracht om de lokale overheden de nodige gegevens te bezorgen. Er dient echter te worden opmerkt dat lokale overheden hierbij nog al te vaak botsen op een muur van onwil vanwege de administratie. De Vlaamse regering dient hierbij dus haar verantwoordelijkheid op te nemen.

Het Sociaal Huis, als instrument om de hulpverlening toegankelijker te maken, stootte op heel wat bedenkingen van de lokale overheden. Het moet echter als een techniek en niet zozeer als een nieuwe, bijkomende bakstenen constructie gezien worden.

Ik ben opgetogen over het feit dat het Sociaal Huis ook informatie moet verstrekken. De diversiteit van de huidige werkvormen en voorzieningen zorgt er immers voor dat de mensen niet altijd precies weten welke hulpvormen er allemaal beschikbaar zijn. Verder moet het huis de mensen ook informeren waar elke hulpvorm te verkrijgen is.

In artikel elf voorziet het ontwerp van decreet in de mogelijkheid om het Sociaal Huis een kwaliteitslabel toe te kennen. Velen heeft dit de wenkbrauwen doen fronsen. Een kwaliteitslabel biedt immers steeds een marktvoordeel. Een kwaliteitslabel nastreven voor een Sociaal Huis heeft echter weinig zin omdat het over een monopoliepositie beschikt. Indien het enkel de bedoeling is dat men er, door middel van dit label, de lokale

overheden wil toe aanzetten om steeds beter te doen, kan ik dit initiatief wel steunen.

Artikel zes over de coördinerende rol van het lokaal bestuur laat ook meerdere interpretaties toe. Precies daarom is het zo gevaarlijk. Voor sommigen betekende dit dat het lokale bestuur mee zou bepalen welke voorziening welke erkenning zou krijgen. Vanwege de mogelijke belangenvermenging is de VLD hier een verwoed tegenstander van. Bovendien zou dit in strijd zijn met het subsidiariteitsbeginsel en zou een dergelijke coördinatiefunctie leiden tot een verstaatsing van onze zorgverlening. Concurrentie op basis van kwaliteit heeft altijd gezorgd voor meer kwaliteit. Het is een bron van dynamiek in het zorglandschap.

Straks wordt gestemd over dit ontwerp van decreet. Daarna is het aan de lokale overheden om het in praktijk om te zetten en daardoor de zorg en de hulp toegankelijker te maken.

De heer Carlo Daelman : Als schepen van Sociale Zaken van een van de startgemeenten was ik zeer nauw betrokken bij de totstandkoming van dit ontwerp van decreet. De ontwerp teksten getuigen van een grote dynamiek, en de cel Lokaal Sociaal Beleid heeft de startgemeenten zeer goed begeleid.

Bij het opmaken van de uitvoeringsbesluiten moet zeker in acht genomen worden dat er misschien enige weerstand zal zijn. Het is immers niet voor alle actoren evident dat men jarenlange gewoonten en systemen in vraag gaat stellen.

Zelfs in gemeenten die een goede relatie hebben met hun OCMW, zou dit wel eens voor spanningen kunnen zorgen. Voor de gemeenten die getuigen van goodwill, en zeker voor de startgemeenten, was dit decreet misschien niet nodig geweest. Andere echter kunnen het best gebruiken als stimulans voor het verbeteren van hun sociaal beleid.

Onze fractie zal dit ontwerp van decreet zeker goedkeuren, hoewel wij kritisch zijn en blijven. Wij hadden liever een voorstel gezien in een minder breed kader. Er is nog een lange weg te gaan vooraleer het operationeel zal zijn.

De verplichting voor alle lokale actoren om een sociaal beleidsplan uit te werken en het vastleggen van hun coördinerende rol daarbij zijn alvast heel positief, hoewel die coördinerende rol beter een striktere definitie had gekregen. Verdere pluspunten zijn het minimaal geïntegreerd sociaal loket met cliëntopvolgingsysteem en de versterking van vormen van verplichte samenwerking, al moet de Vlaamse overheid duidelijker stellen hoever ze daarin wil gaan.

Bij het opmaken van de uitvoeringsbesluiten zijn er een aantal punten die goed moeten opgevolgd worden en waar speciale aandacht moet naar uitgaan.

Zo moet er zeker een planlastvermindering komen, want hoewel de tekst vol goede bedoelingen staat, zullen die door veel gemeenten wellicht verkeerd of met veel argwaan begrepen worden. Van hen wordt immers gevraagd nog maar eens een nieuw plan op te stellen. Het verdient aanbeveling hen ook te wijzen op de positieve gevolgen daarvan.

De term Sociaal Huis vind ik ongelukkig gekozen omdat het doet denken aan een fysiek, bakstenen gebouw, terwijl het in feite slechts om een concept, een loketfunctie en een manier van werken gaat. We moeten ervoor oppassen dat het geen derde actor gaat worden.

Als schepen van Sociale Zaken weet ik dat de gemeenten heel wat tijd en energie in de uitvoering van dit decreet zullen moeten steken, en dat ze daarbij ook soms externe deskundigheid zullen moeten inhuren. Ik vraag nadrukkelijk daarvoor voldoende middelen uit te trekken.

Met het kwaliteitslabel heb ik het zeer moeilijk. Ik vind het een ongelukkig principe. We moeten zeer voorzichtig zijn met de definiëring van hoe een sociaal beleid precies moet draaien. Ik pleit ervoor dit kwaliteitslabel niet uniform te maken voor heel Vlaanderen, maar daarbij zeker rekening te houden met de verschillende situaties van de betrokken gemeenten.

Dit ontwerp mag zeker niet als eindpunt of als rustpunt gezien worden. Het is een start voor een vernieuwing

van het lokaal sociaal beleid. Er moet nog zeer veel ingevuld en gerealiseerd worden.

Onze fractie zal het straks goedkeuren. Ik dring erop aan dat de expertise en de ervaring van de startgemeenten, die gebundeld werden in een werkboek, zullen gebruikt worden bij het opmaken van de uitvoeringsbesluiten.

De heer Felix Strackx : Dit ontwerp van decreet past in de grote hervormingsgolf van de Vlaamse bestuurlijke instellingen. Ook de SERV merkte op dat daarover een grote onzekerheid is, dat het kerntakendebat nog niet is afgerond en dat de verhoudingen tussen de gemeenten en de OCMW's niet uitgeklaard zijn. Dat is wellicht de reden waarom het kaderdecreet zeer vaag is.

Het uitgangspunt is zeer lovenswaardig, en het Vlaams Blok kan zich er dan ook achter scharen. Helaas wordt er maar weinig concrete uitwerking aan gegeven, wellicht door die eerder aangehaalde onzekerheid, maar ook in een poging alles te omzeilen waar weerstand van de machtsgroepen zou kunnen tegen ontstaan. Zoals bleek uit de hoorzittingen vragen de betrokkenen zich af wat de concrete gevolgen zullen zijn en nemen zij een egestelling in.

De Vereniging van Vlaamse Gemeentelijke Welzijnsdiensten juicht de samenwerking bijvoorbeeld toe, maar vraagt om de rol van de lokale besturen duidelijker te omlijnen.

Een ander punt van kritiek is het uitsluiten van de tweetalige gemeenten van het Brussels Gewest. Vlaanderen is bevoegd voor welzijn in Brussel. Door de schrapping komen een aantal diensten in de kou te staan. De Raad van State heeft gelijk, maar het is de vraag wat de Vlaamse Gemeenschap gaat doen met haar welzijnsbevoegdheid in Brussel.

Het Vlaams Blok staat volledig achter het idee van een eenloketfunctie. Hoe dat zal worden gerealiseerd in het versnipperde sociale beleid, is niet duidelijk. Het is noodzakelijk om erover te waken dat de verdere uitwerking van het decreet niet moet wijken onder de druk van de particuliere belangen van de verschillende betrokkenen en de vastgeroeste machtsverhoudingen in de sector. Het Vlaams Blok zal het kader ervan goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

Mevrouw Ann De Martelaer : Het ontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid gaat over het sociale huis. Het thema van de eerste debatten in mijn parlementaire loopbaan, ongeveer vier jaar geleden, was het sociale huis. In het regeerakkoord is voor de eerste keer sprake van een Sociaal Huis ter vervanging van het OCMW. Uit de debatten bleek dat er een heleboel verschillende meningen waren over wat dat precies zou moeten worden.

Nu, vier jaar, later legt het ontwerp van decreet de contouren van het sociale huis vast. De groene fractie is daarover enthousiast. Het ontwerp legt de grote lijnen vast en die werden in samenspraak met de lokale besturen uitgewerkt. Daardoor heeft er zich een hele dynamiek van verandering, samenwerking en experimenten ontwikkeld. Die moet door middel van een wettelijke verankering door de 308 gemeenten worden opgenomen. Verder heeft het ontwerp een logische opbouw. Er is aandacht voor planning, coördinatie, taakafspraken en voor alle sociale partners. Het ontwerp wordt ondersteund door een kenniscentrum Lokaal Sociaal Beleid, dat knowhow en expertise ter beschikking stelt. Het ontwerp biedt veel mogelijkheden om een goed sociaal beleid te voeren. Onze fractie zal het met overtuiging steunen. (*Applaus bij de VLD*)

Mevrouw Brigitte Grouwels : CD&V vindt het onbegrijpelijk dat de Vlaamse regering expliciet stelt dat het decreet niet van toepassing is in Brussel. Daarmee trekt men een grens tussen Vlamingen binnen en buiten Brussel. Dat is een verkeerde politieke keuze. Het uitsluiten van Brussel uit het ontwerp werpt obstakels op voor de toekomst en maakt het moeilijk om het concrete beleid toepasbaar te maken voor Vlaamse Brusselaars.

Het advies van de Raad van State stelt dat het perfect mogelijk is om Brussel bij het decreet te betrekken als men bereid is om de VGC in te schakelen. De VGC is vragende partij om te worden betrokken bij het ontwerp en heeft concrete voorstellen geformuleerd. Het VGC-College heeft bevestigd dat de decretale

verankering de enige echte oplossing is en dat het ontwerp een gemiste kans is. De Brusselse Welzijnsraad, de sp-a en VLD-collega's in de VGC-Raad en alle Brusselse Vlamingen betreuren de uitsluiting van Brussel.

Toch werden de amendementen van CD&V verworpen. Daarmee wilden we de deur openlaten om langs de VGC invulling te geven aan dit decreet in Brussel. Positief is evenwel dat door overleg één amendement mogelijk is geworden. Dat is niet volmaakt, maar het is een stap in de goede richting : de VGC krijgt een rol om de doelstellingen van het decreet te realiseren in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Het is evenwel jammer dat in artikel 2 is blijven staan dat het decreet niet van toepassing is op gemeenten gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Kan men niet stellen dat het niet afdwingbaar is ?

Het is belangrijk dat we een duidelijk antwoord krijgen op de vraag of Brussel nu al dan niet onder het ontwerp van decreet zal vallen. Zorgt dit amendement ervoor dat Brussel ook onder de vervolgdereceten zal vallen ? In dit ontwerp van decreet wordt het convenant met de VGC niet duidelijk beschreven.

Ik heb dit amendement ondertekend omdat het de deur opnieuw op een kier zet, maar CD&V dient zijn eigen amendementen opnieuw in omdat ze duidelijker zijn. Als die niet worden goedgekeurd, zullen we het andere amendement toch goedkeuren. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De heer Sven Gatz : De Raad van State zegt dat de Brusselse lokale besturen niet verplicht zijn de Vlaamse decreten te volgen. In artikel 2 van dit ontwerp van decreet staat daarom dat dit ontwerp van decreet niet van toepassing is op de Brusselse gemeenten. Minister Byttebier wil deze bepaling ongewijzigd laten omdat ze voor duidelijkheid zorgt. Het gevolg daarvan is wel dat het Sociaal Huis niet rechtstreeks ingevoerd kan worden in de Brusselse OCMW's. Ik vraag daar begrip voor omdat de Brusselse OCMW's nog maar pas zijn geconfronteerd met een ander gevoelig dossier : de invoering van de Vlaamse zorgverzekering.

Amendement 34 biedt ons echter de mogelijkheid de principes en doelstellingen uit dit ontwerp van decreet te realiseren langs de VGC. Voor de implementatie van een aantal decreten, bijvoorbeeld dat inzake het lokale cultuurbeleid, werkt Vlaanderen rechtstreeks samen de gemeenten. Voor een aantal andere decreten werkt het samen met de VGC. Het debat daarover is niet af. Dit amendement zou alleszins een belangrijke stap vooruit betekenen om de doelstellingen van het vernieuwd sociaal beleid in Brussel te implementeren.

Mevrouw Brigitte Grouwels : De Franse Gemeenschap werkt wel rechtstreeks samen met de Brusselse OCMW's. Franstalige politici reageren inderdaad gevoelig op Vlaamse initiatieven, maar dat is omdat ze daarmee nog niet vertrouwd zijn.

De heer Sven Gatz : Op middellange termijn is samenwerken met de gemeenten inderdaad de beste oplossing, zeker nu de Vlaamse aanwezigheid op het lokale niveau is versterkt dankzij de Lambermont- en Lombardakkoorden. Misschien zal dit amendement voor tijdsverlies zorgen, maar in vergelijking met het oorspronkelijke ontwerp van decreet winnen we tijd.

Minister Adelheid Byttebier : Deze middag zal het Vlaams Parlement dit belangrijke ontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid goedkeuren. Dit ontwerp van decreet schenkt de leerrijke startersinitiatieven een decretale basis. We hebben dit ontwerp van decreet gebaseerd op de ervaring opgedaan in de startersinitiatieven.

De gemeentebesturen en de OCMW's worden de spil van het vernieuwde lokaal sociaal beleid, maar dat betekent niet dat de andere lokale betrokkenen genegeerd worden. Hun inbreng in het plan moet duidelijk omschreven worden. Het lokale niveau zal bepalen wie de voortrekkersrol op zich zal nemen. Dit ontwerp van decreet legt alleen de grote principes vast : samen de toegankelijkheid van de voorzieningen verzekeren.

Artikel 12 bepaalt hoe het participatieproces verantwoord moet worden. Wij geven de voorkeur aan participatie boven een eenmalige hoogmis.

Mevrouw Sonja Becq : Ons forum is niet eenmalig. Wij zien dat ook als een proces waar alle partners aan deelnemen.

Minister Adelheid Byttebier : Het klopt dat de gemeenten een nieuwe opdracht krijgen, maar het lokaal sociaal beleidsplan leidt tot planlastenvermindering omdat het als basis gebruikt kan worden voor alle andere plannen.

Wat betreft het kwaliteitslabel heeft men de ervaring met het kwaliteitsdecreet. Samen met de sector kijkt men welke kwaliteitscriteria gehanteerd worden. Men gaat dus samen voor een betere kwaliteit en men gaat geen dwingende voorwaarden opleggen van bovenaf. Dat zijn de belangrijke elementen die in dit lokaal sociaal beleidsplan zitten.

Het is mogelijk geweest om al enkele studiedagen te organiseren en verslagboek over het Sociaal Huis op te stellen. Het is de bedoeling om met de tweede startersgroep uit te komen op concepten voor lokaal sociaal beleid.

Brussel heeft altijd deel uitgemaakt van de Vlaamse Gemeenschap en dus ook van dit ontwerp van decreet. In de memorie van toelichting staat heel duidelijk dat dit decreet ook voor Brussel moet gelden. In de opbouw van het decreet heeft men gezocht hoe dat kan. OCMW's en gemeenten, de spilfiguren voor het lokaal sociaal beleid, vallen niet binnen het territorium van de Vlaamse overheid. Dat is immers de verantwoordelijkheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Er moest dus gezocht worden op welke manier de toepassing van het decreet mogelijk kon zijn voor de gemeenschapsmateries in het hoofdstedelijk gebied. Er is samengewerkt met een werkgroep Brussel en met de Brusselse Welzijnsraad. De Raad van State zegt expliciet dat de Vlaamse overheid niet kan samenwerken met de Brusselse gemeenten en OCMW's. De amendementen die effectief rechtstreeks willen ingrijpen op de Brusselse gemeenten, zouden de Raad van State niet passeren en dat zou de uitvoering van dit decreet vertragen. In de discussie merkte ik dat artikel 2 ons op het verkeerde been zette. Artikel 2 zegt niet dat men niet in Brussel kan werken, maar dat men als Vlaamse overheid niet kan werken met de Brusselse gemeenten. Ik merkte telkens dat die zin geïnterpreteerd werd als zou het de toepassing onmogelijk maken. Het amendement dat een tweede zin toevoegt aan artikel 2, is daarom zeer goed. Het bepaalt dat men met de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan werken.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Een Vlaams decreet is in de Brusselse gemeenten niet afdwingbaar. De gemeenten en de OCMW's mogen echter wel samenwerken met die decreten en dat gebeurt vandaag veelvuldig. Het is jammer en onbegrijpelijk dat voor dit ontwerp van decreet niet mag samengewerkt worden. U zegt dat dit decreet niet van toepassing is op de gemeenten. Mocht men nu zeggen dat dit decreet niet afdwingbaar is, dan neemt men een stelling in die heel conform is met de staatshervorming. Ik heb net een amendement ingediend om meer ruimte te scheppen en dus in het decreet 'niet van toepassing' te vervangen door 'niet afdwingbaar'.

Mevrouw Sonja Becq : Gaat de minister ons nog de plannen voorleggen ? Hoe kunnen wij spreken over de vermindering van planlast als wij niet het overzicht krijgen van wat er op dit moment gevraagd wordt aan plannen aan de gemeenten en de OCMW's ?

Minister Adelheid Byttebier : Het overzicht is in opmaak.

Mevrouw Sonja Becq : Ik betreur dit ten stelligste. Jaren discussiëren wij over een lokaal sociaal beleid en over beleidsplannen. Van het begin af was er discussie over de planlast. In het begin van de bespreking ging ik ervan uit dat u dat overzicht had. Er is een hele vakantie over gegaan. Ik heb in het begin van de vakantie aan de secretaris gevraagd om de verschillende vragen die ik u gesteld had door te sturen naar uw kabinet. Ik heb de boodschap gekregen dat u met vakantie was en dat men dat u zou voorleggen. Ik vind het een vernedering voor het parlement dat u daar op die manier mee omgaat.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het lokaal sociaal beleid.

- *De stemmingen over de amendementen op artikel 2, tot invoeging van een nieuw artikel 3 bis, op de artikelen 4 en 6, tot invoeging van een nieuw artikel 11 bis, ter, quater en quinquies, tot wijziging van het opschrift van hoofdstuk 6, op de artikelen 13 en 14 en de artikelen 2, 4, 6, 13 en 14 worden aangehouden.*
- *De overige artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Verdrag nr. 142 van de Internationale Arbeidsconferentie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 142 betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zestigste zitting in Genève op 23 juni 1975.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 142 betreffende de rol van beroepskeuzevoorlichting en beroepsopleiding bij de ontwikkeling van menselijke hulpbronnen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zestigste zitting in Genève op 23 juni 1975.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Verdrag nr. 160 van de Internationale Arbeidsconferentie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 160 betreffende arbeidsstatistieken, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 160 betreffende arbeidsstatistieken, aangenomen door de Internationale

Arbeidsconferentie tijdens haar eenenzeventigste zitting in Genève op 25 juni 1985.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Verdrag nr. 168 van de Internationale Arbeidsconferentie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 168 betreffende de bevordering van werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vijfenzeventigste zitting in Genève op 21 juni 1988.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 168 betreffende de bevordering van werkgelegenheid en de bescherming tegen werkloosheid, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vijfenzeventigste zitting in Genève op 21 juni 1988.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Verdrag nr. 175 van de Internationale Arbeidsconferentie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenentachtigste zitting in Genève op 24 juni 1994.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Verdrag nr. 177 van de Internationale Arbeidsconferentie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 177 betreffende thuiswerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieëntachtigste zitting in Genève op 20 juni 1996.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 177 betreffende thuiswerk, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar drieëntachtigste zitting in Genève op 20 juni 1996.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Verdrag nr. 179 van de Internationale Arbeidsconferentie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 179 betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Louis Bril, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 179 betreffende de werving van en arbeidsbemiddeling voor zeevarenden, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar vierentachtigste zitting in Genève op 22 oktober 1996.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Aanpassing van de Europa-overeenkomst

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met :

1° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tsjechië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 24 juni en 29 november 1999 ;

2° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Polen, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999 ;

3° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Slowakije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999 ;

4° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Hongarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999 ;

5° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999, en met

6° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Bulgarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 30 juni 1999.

De algemene bespreking is geopend.

De heer André Moreau, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met :

1° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tsjechië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel

op 24 juni en 29 november 1999 ;

2° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Polen, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999 ;

3° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Slowakije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 25 juni 1999 ;

4° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Hongarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999 ;

5° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en Roemenië, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 28 juni 1999, en met

6° het protocol tot aanpassing van de institutionele aspecten van de Europa-overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Bulgarije, anderzijds, teneinde rekening te houden met de toetreding van de republiek Oostenrijk, de republiek Finland en het koninkrijk Zweden tot de Europese Unie, en met de bijlagen, ondertekend in Brussel op 30 juni 1999.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Medisch verantwoorde sportbeoefening

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bob Verstraete, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Peter Gysbrechts, verslaggever : De overheid moet een antwoord zoeken op de nieuwe trends in dopinggebruik. Het huidige decreet is meer dan 10 jaar oud. Een anti-dopingbeleid is nodig voor de gezondheid van de sportbeoefenaar en de fair play. Er moet ook een goed voorbeeld gegeven worden aan de jonge sporters. Netwerken die in doping handelen, laten zich ook in met andere verboden producten.

Dat is een probleem dat vooral op federaal niveau moet worden aangepakt. Dopinggebruik is nog niet teruggedrongen. Daarom is overheidscontrole nodig. Voor de rest van de bespreking in de commissie verwijs ik naar het schriftelijke verslag.

Het ontwerp beoogt de regelgeving te vereenvoudigen en te actualiseren. De drijfveer blijft echter dezelfde : de gezondheid van de sporter beschermen en de fair play vrijwaren. De sportverenigingen krijgen een grote verantwoordelijkheid. Pas als zij hun taak niet behoorlijk vervullen, grijpt de overheid in.

Hoewel de jaarlijkse controles vruchten afwerpen, blijven er nieuwe producten opduiken die het opspoorwerk bemoeilijken. Het ontwerp biedt een waaier aan mogelijkheden voor de strijd tegen dopinggebruik. Het ontwerp regelt echter ook alle aspecten van medisch verantwoord sporten.

Het ontwerp wijzigt het oorspronkelijke decreet van 1991. Het wordt mogelijk om ook buiten de competitie te controleren en om uitgebreidere stalen te nemen. Genetische doping wordt gedefinieerd. Bepaalde risicogevechtsporten kunnen worden verboden. Kinesitherapeuten en verpleegkundigen zullen de controleartsen kunnen assisteren bij controles. De sportverenigingen worden verplicht de sancties bekend te maken aan hun internationale federaties en scherper te controleren. De belangen van de minderjarige sportbeoefenaar bij de tuchtprocedures worden beter beschermd. Topsporters krijgen een betere begeleiding en de sancties worden verzwaard.

Voor de VLD-fractie voldoen voornoemde aanpas-singen aan een aantal lacunes, onder meer op het vlak van controles en verantwoordelijkheden van de sportverenigingen. Daarnaast worden de sancties verscherpt. De sporter riskeert niet alleen schorsing, maar zijn naam zal ook verschijnen op een website. Dat is een verantwoorde afwijking van het recht op eerbiediging van het privé-leven. Alle federaties of clubs moeten immers op de hoogte zijn van een schorsing. Het bekendmaken van de identiteit van een op doping betrapte sportbeoefenaar is internationaal erkend. De publicatie heeft geen leedtoevoegend karakter, maar is noodzakelijk om praktische redenen.

De VLD steunt een aantal amendementen. Een sanctie mag geen strafrechterlijke vervolging uitsluiten. Sportverenigingen moeten verplicht worden sancties van andere gemeenschappen of van het buitenland na te leven. De disciplinaire commissie kan een straf seponeren als er een onomstreden legitieme verklaring is voor een positieve controle. Administratieve boetes en bekendmaking van schorsingen kunnen enkel voor meerderjarige sportbeoefenaars.

Met dit ontwerp bewijst Vlaanderen dat het voort wil strijden tegen doping en streven naar een algemeen medisch verantwoord sporten. De VLD zal dit ontwerp dan ook steunen. (*Applaus bij de VLD, sp-a, en Groen!*)

De heer Felix Strackx : Niet zozeer sporten maar bewegen is gezond. Het is belangrijk dat de overheid de mensen aanzet tot meer beweging. Sporten impliceert voor sommigen ook zich meten met anderen. Iedereen wordt dan op een bepaald moment geconfronteerd met de grenzen van zijn lichaam. Dan is de verleiding soms groot om prestatiebevorderende middelen te nemen. Door de grotere beschikbaarheid van doping en de wetenschappelijke vooruitgang was een aanpassing van het huidige decreet nodig.

Doping behelst twee aspecten : de gezondheid van de sporter en de vervalsing van de competitie. De decreetgever heeft gefocust op het medisch verantwoord georganiseerd sporten. Door de ruime bepalingen van het ontwerp wordt een groot deel van de bevolking gevat. Mijns inziens volstond het om enkel het dopinggebruik in competitie te controleren. De recreatieve sporters, die stimulerende middelen gebruiken, zijn immers een uitzondering.

De heer André Denys : Het is gevaarlijk om de bepalingen van het ontwerp niet te laten gelden voor recreanten. Ook daar is de verleiding soms groot om producten te nemen die de prestaties bevorderen. Het is goed dat de doelstellingen voldoende ruim zijn, maar het is vooral de competitie sport die moet gecontroleerd worden.

De heer Felix Strackx : Bepaalde mensen worden niet gevat door dit ontwerp van decreet. Zij ressorteren niet onder de categorie van sportbeoefenaar of -begeleider. Men kan nooit een decreet uitvaardigen dat voor iedereen geldt. Mensen doen nu eenmaal ongezonde en gevaarlijke zaken.

De minister wil dat ook de recreatiesporters onder de bepalingen van dit ontwerp van decreet ressorteren. Hij wil echter geen heksenjacht ontketenen. Het Vlaams Blok kan daarmee akkoord gaan, op één voorwaarde : dat er een betere communicatie komt. Een webstek met een lijst van verboden producten is echter niet voldoende. Die lijst wordt immers enkel bekeken door degenen die beseffen dat ze kunnen gecontroleerd worden. De overgrote meerderheid van de amateur- en recreatiesporters hebben daar geen boodschap aan.

Het zijn dus de sportverenigingen die hun leden op de hoogte moeten brengen van de draagwijdte en het bestaan van deze lijst. Artikel 7 van het decreet van 1991 stipuleert al dat ze dit jaarlijks moeten doen. Het gebeurt echter niet. De minister moet dan ook dringend een informatiecampagne uitwerken.

Misschien kan elk geneesmiddel zelfs de vermelding bevatten dat het gebruik ervan al dan niet een positieve dopingcontrole kan opleveren. Dat is natuurlijk een federale materie maar aangezien de dopinglijst internationaal gecoördineerd is, mag dit geen probleem opleveren. Het zou zelfs een lichtend voorbeeld voor de rest van de wereld kunnen zijn. Bovendien zou niemand nog kunnen zeggen dat hij of zij niet op de hoogte was.

Met dit ontwerp van decreet beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een krachtig wapen in de strijd tegen het dopinggebruik. Dit is echter niet voldoende. Ook de pakkans moet verhogen. Tweeduizend tweehonderd controles lijkt misschien wel veel. In vergelijking met de honderdduizenden sportbeoefenaars wordt dit getal echter verwaarloosbaar.

De opmerkingen over een betere communicatie en de behoefte aan een grotere pakkans zullen echter niet beletten dat de Vlaams Blok-fractie dit ontwerp van decreet probleemloos kan goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De heer André Van Nieuwkerke : Het jaar 2004 wordt een belangrijk jaar voor de sport. Niet alleen worden er dit jaar de Olympische Spelen van Athene en het EK Voetbal georganiseerd, 2004 werd ook uitgeroepen tot het Europees jaar van de opvoeding door sport.

Met het decreet van 27 maart 1991 over medisch verantwoorde sportbeoefening schiep de Vlaamse regering een kader waarin men waakte over de fair play en de gezondheid van de sporter. Dit ontwerp van decreet is een verfijning en modernisering van het bestaande decreet. Tevens is het een aanpassing aan de evolutie binnen de sport.

Dit ontwerp van decreet is een voortreffelijke verbetering van de bestaande regelgeving. Het creëert immers de mogelijkheid van een omvattende aanpak en geeft de sportfederaties meer verantwoordelijkheid. Bovendien kan de overheid meer en betere initiatieven ontplooien als er ergens iets fout loopt.

Wie sport beoefent, moet dat op een gezonde manier doen. De sportbeoefening evolueerde sterk gedurende de laatste decennia. Enerzijds worden er aan de competitiesporters steeds hogere eisen gesteld. Louter commerciële belangen komen er op het voorplan. Professionele sportlui zijn werknemers geworden die moeten presteren omdat hun bazen of sponsors in hen geïnvesteerd hebben. Alle middelen zijn goed om resultaten te bereiken. Heel deze evolutie kadert overigens in de ruimere maatschappelijke context van concurrentie- en prestatiedruk. Anderzijds gaat het niet enkel om topsporters. Iedereen die aan sport doet, moet ertoe aangezet worden om sport op een gezonde manier uit te beoefenen. De sp-a-fractie steunt dit ontwerp van decreet ten volle. Sport, ethiek en gezondheid gaan immers onvoorwaardelijk samen.

Voor de toekomst moet er nog verder nagedacht worden over de bestraffing. Momenteel kan enkel de verstrekker van dopingmiddelen strafrechtelijk vervolgd worden. De gebruiker van deze producten wacht enkel een tuchtrechterlijke vervolging. Vermoedelijk zal enkel een repressieve aanpak resultaten kunnen boeken. Een strafrechtelijke bestraffing van dopinggebruikers dringt zich dan ook op.

Uiteraard is preventie van de jeugd ook van kapitaal belang. De overheid moet debatten organiseren waarbij artsen, ouders en sportende jeugd wordt gewezen op het gevaar van het gebruik van dopingproducten en medicatie in een niet-therapeutische dosis. Ook de sportfederaties spelen echter een cruciale rol. Men zou er wel wat strenger op mogen toekijken dat zij hun informatieplicht daadwerkelijk ter harte nemen. De implementatie van het decreet moet niet alleen door de minister maar door alle actoren van de sportwereld

uitgevoerd worden. Iedereen draagt verantwoordelijkheid. De jongste tijd werd de sportwereld geconfronteerd met een aantal pijnlijke voorbeelden. De dood van de renner Pantani vormt hierbij een triest hoogtepunt. Een aantal meer afschrikwekkende anti-dopingcampagnes lijken me dan ook aangewezen.

Het ontwerp van decreet is een zeer goede stap voorwaarts. We moeten, als beleidsmakers, echter kritisch blijven nadenken het beleid, waar nodig, bijsturen. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Jo Vermeulen : Ik sluit me grotendeels aan bij de besluiten van de heer Gysbrechts. Tijdens een interessante hoorzitting gaven de overheid, de federaties, het gerecht en een aantal deskundigen hun visie over dit ontwerp. Dat heeft geleid tot een aantal amendementen.

We mochten concluderen dat de basis van dit ontwerp van decreet zeer goed was. Een aantal wijzigingen drongen zich echter wel op.

Het heeft me tijdens de besprekingen en de hoorzittingen getroffen dat de samenwerking tussen de overheid, het gerecht en sportwereld de laatste jaren sterk verbeterd is. Het is ook goed dat de discussie het gehele veld bestreek. Er werd zowel met de amateursportbeoefenaar als met de professionele sportman rekening gehouden.

We moeten ons wel hoeden voor een heksenjacht. Het doel is en blijft gezonde sportbeoefening door zoveel mogelijk mensen. Onze fractie zal het ontwerp van decreet zeker steunen.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ook onze fractie zal dit wijzigingsdecreet goedkeuren.

Verfijning en modernisering - na 13 jaar - van de bestaande regelgeving zijn een goede zaak, maar ook het behoud van de krijtlijnen van de wet van 1991 is positief. Dat wijst immers op duidelijkheid en continuïteit.

Tijdens de hoorzittingen werden de juiste mensen uitgenodigd. Zij waren excellente gesprekspartners. Vooral de samenwerking met justitie was zeer vruchtbaar. Het is geen alledaagse zaak dat een procureur-generaal naar een hoorzitting komt. Suggesties uit die hoek werden via amendering overgenomen. We mogen wel niet alle aandacht op repressie richten. Het is belangrijk dat ook de curatieve, preventieve en informatieve aspecten hun rol volledig kunnen spelen.

Ook de suggesties en bedenkingen van het kinderrechtencommissariaat waren zeer zinvol. Er werd ons gewezen op de zorgvuldigheidsplicht ten aanzien van minderjarige sporters, voor wie de risico's anders moeten ingeschat worden dan voor de meerderjarigen. Zowel de fysieke als de geestelijke gezondheid van de kinderen moeten steeds centraal staan. We moeten dan ook opletten voor overpresteren.

Het ontwerp van decreet moet zeker ook gezien worden in zijn internationale context. We moeten waakzaam zijn voor nieuwe evoluties, bijvoorbeeld gendoping, en tijdig ingrijpen. Vlaanderen moet zijn rol niet enkel spelen op het eigen Vlaamse niveau, maar ook een voortrekker blijven. Daarin moeten wij het Nederlandse voorbeeld volgen, waar de minister onlangs opriep tot goede voorlichting en communicatie in verband met nieuwe evoluties, die mondiale verschijnselen zijn.

Wij rekenen op de minister om deze Vlaamse voortrekkersrol voort te zetten.

De heer André Denys : Voormalig minister Hugo Weckx heeft lang geleden deze voortrekkersrol opgenomen. Ik feliciteer minister Keulen met de voortzetting daarvan. Het thema is zeker niet geschikt om electoraal te scoren. Vlamingen zijn op dit vlak immers zeer dubbelzinnig en het gebruik van doping stijgt gestaag. Dat het parlement verantwoordelijkheid neemt, is zeer moedig.

Ik ga niet akkoord met mijn partijgenoot Jean-Marie Dedecker, die stelt dat wij een heksenjacht hebben geopend door de overtreders op een website kenbaar te maken. Ik geef toe dat dit zeer dicht bij de grens van het recht op privacy ligt, maar ik meen dat we een goed evenwicht hebben gevonden door enkel de grote misbruiken, waarover een effectieve schorsing is uitgesproken, kenbaar te maken gedurende de tijd van die schorsing. Ik betreur de uitspraak van de heer Dedecker omdat hij ons werk daardoor banaliseert.

Het verheugt me dat we op advies van de heer Jef Vandendriessche aanpassingen deden en de definitie van de discipline van de bokssport verruimden. Bij gevechtssporten schuilt niet enkel het gevaar in doping, maar moet er ook meer aandacht gaan naar de bescherming. Het medisch onderzoek van deze sporters moet verbeterd en uitgebreid worden.

Wij zullen dit ontwerp zeer zeker met een positieve ingesteldheid steunen.

Minister Marino Keulen : Ik dank alle fracties voor de unaniem toegezegde steun aan dit ontwerp dat gezond sporten bevordert. Doping bestrijden is een belangrijk onderdeel van het ontwerp, maar dat wil niet zeggen dat Vlaanderen een heksenjacht gaat organiseren.

In vergelijking met andere landen is het aantal controles in Vlaanderen zeer hoog. Het ontwerp ligt in de lijn van de aanbevelingen van het Wereldantidopingagentschap en het Internationaal Olympisch Comité.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goeij : Heeft men rekening gehouden met de laatste regelgeving over het statuut van kinesitherapeut ?

Minister Marino Keulen : Er was geen aanpassing nodig. De juridische dienst heeft dat onderzocht.

– *De artikelen worden zonder verdere opmerkingen aangenomen.*

De voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en Belarus

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Belarus, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 9 april 2002.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Karim Van Overmeire, verslaggever : Het feit dat dit ontwerp niet unaniem is goedgekeurd, heeft te maken met de onrustwekkende situatie in Belarus. Het verdrag tussen de BLEU en Belarus is een gemengd verdrag dat bedoeld is om extra garanties te geven aan Vlaamse investeerders. Het voordeel van een dergelijk verdrag is dat men een instrument heeft waarin een aantal rechten kunnen worden geponeerd en dat men een beroep kan doen op internationale rechtsmiddelen.

De eerste onderhandelingen met Wit-Rusland vonden plaats in 1995, maar die zijn stilgevallen vanwege de slechte mensenrechtensituatie in het land. In 2001 werden de onderhandelingen voortgezet. De politieke situatie is sindsdien nog niet verbeterd.

Volgens het UNDP zijn de levensomstandigheden er niet goed. AI stelt dat de schendingen van de mensenrechten en een gebrek aan pluralistische democratie de relaties met de internationale gemeenschap vertroebelen. De OVSE klaagt over de voortdurende repressie tegen burgers en mensenrechtenorganisaties.

Ten slotte hebben de betrekkingen met Rusland een dieptepunt bereikt.

Desondanks vindt de minister dat Vlaanderen belang heeft bij een constructieve houding en ze vraagt om het investeringsakkoord goed te keuren. Bij de algemene bespreking stelt de heer Platteau dat Belarus geen modeldemocratie is, maar hij pleit toch voor een politiek van constructief engagement.

Het isoleren van een dergelijk regime werkt contraproductief en het gevaar bestaat dat de bevolking het slachtoffer wordt. Volgens de heer Sarens zijn er meer redenen om het verdrag goed te keuren dan af te keuren. De essentie van dergelijke investeringsakkoorden is om onderdanen die wensen te investeren, te beschermen en bovendien maakt Belarus binnenkort deel uit van de buitengordel van de EU.

Ik heb gesteld dat het Vlaams Blok zich zal onthouden bij de stemming omdat het regime van Belarus een voortzetting is van het Sovjetregime. Vlaamse investeringen in een dergelijk land versterken dat regime. Bovendien is de vraag welke bescherming het akkoord kan bieden als het regime weinig waarde hecht aan internationale akkoorden.

De heer Moreau heeft opgeroepen om het verdrag goed te keuren omdat Belarus deel gaat uitmaken van de buitengordel van de EU. De commissievoorzitter verklaart dat hij zich zal onthouden omdat de Raad van Europa Belarus geen toestemming zal geven om lid te worden van de parlementaire assemblee.

Dat zegt iets over de slechte situatie van Belarus. In haar antwoord blijft de minister erbij dat er meer redenen zijn om het verdrag te sluiten dan om dat niet te doen. Het ontwerp van decreet wordt met acht stemmen bij vier onthoudingen aangenomen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Belarus, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 9 april 2002.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Zetelakkoord tussen België en het Internationaal Comité van het Rode Kruis

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het zetelakkoord tussen het koninkrijk België en het Internationaal Comité van het Rode Kruis, ondertekend in Brussel op 19 april 1999.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peter De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende

instemming met het zetelakkoord tussen het koninkrijk België en het Internationaal Comité van het Rode Kruis, ondertekend in Brussel op 19 april 1999.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Aanvullend protocol tussen België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 6 juli 2001.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peter De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 6 juli 2001.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Zetelakkoord tussen België en de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het zetelakkoord tussen het koninkrijk België en de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie, ondertekend in Brussel op 26 maart 2002.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Peter De Ridder, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het zetelakkoord tussen het koninkrijk België en de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie, ondertekend in Brussel op 26 maart 2002.

– *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Genetisch gewijzigd voedsel

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Merckx-Van Goey en de heren Voorhamme, Holemans, Schepens, Van Dijck en Vanleenhove betreffende genetisch gewijzigd voedsel en het geven van nieuwe impulsen aan het debat over genetisch gewijzigd voedsel.

De bespreking is geopend.

De heer Cis Schepens, verslaggever : Het parlement heeft het advies gevraagd aan de Vlaamse Gezondheidsraad, de Vlaamse Land- en Tuinbouwraad, de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, de MiNa-Raad en de SERV.

Ondertussen was het viWTA opgericht. Dat organiseerde op 25 september 2001 een hoorzitting waaruit bleek dat iedereen van oordeel was dat een maatschappelijk debat gevoerd moest worden. Het viWTA heeft uiteindelijk 16 gewone burgers gevraagd het publieksforum te vormen.

Na enkele maanden discussiëren en studeren heeft dat forum een eindrapport opgesteld. Vervolgens hebben een aantal parlementsleden het voorliggende voorstel van resolutie ingediend, gebaseerd op het eindrapport.

Uit het voorstel van resolutie worden twee conclusies getrokken. Enerzijds wordt het belang van het publieksforum benadrukt en anderzijds moet het fundamenteel onderzoek gesteund worden. Daarnaast bevat het document een aantal aanbevelingen over milieu en informatie. Voorts moet Vlaanderen kunnen deelnemen aan de Europese discussies terzake.

Het Vlaams Parlement vindt het publieksforum een geschikt instrument om te vernemen wat de bevolking denkt over controversiële onderwerpen.

De heer Malcorps diende na de bespreking nog zes amendementen in om de conclusies van het stakeholdersforum aan het voorstel van resolutie toe te voegen. Die amendementen werden – soms gewijzigd – eenparig aangenomen, net zoals het geamendeerde voorstel van resolutie. (*Applaus*)

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik dank de heer Schepens voor zijn vasthoudendheid. Ik beschouw dit voorstel van resolutie als historisch. Het is niet alleen het eerste resultaat van het recent opgerichte viWTA, maar ook een eigentijdse uitbreiding van de hoorzitting. We zijn het al gewoon met deskundigen te discussiëren, maar ook de modale burger wil gehoord worden. Het publieksforum laat de burger op een gestructureerde en wetenschappelijke manier participeren in de discussie over een concreet onderwerp. Dit voorstel van resolutie is voor de deelnemers aan het publieksforum een garantie dat het Vlaams Parlement hun rapport heeft besproken.

De aanbevelingen zijn belangrijk, maar de gevolgde methode is historisch. Door dit voorstel van resolutie goed te keuren zegt het Vlaams Parlement dat het publieksforum een geschikt instrument is om te vernemen wat de bevolking denkt over controversiële onderwerpen.

Telkens we het opportuun achten, kunnen we gebruik maken van deze methode. Door een reglementswijziging is de wisselwerking tussen het Vlaams Parlement en het viWTA nog versterkt.

Een van de deelnemers had aanvankelijk het gevoel dat door de Europese richtlijn alles al vastlag. Naarmate het forum vorderde, groeide het besef dat België strengere normen kan opleggen. Ook over belangrijke onderwerpen moet de bevolking kunnen mee discussiëren.

Ik zal niet dieper ingaan op de inhoudelijke opmerkingen, maar ik ben vast van plan de regering geregeld te interpellieren om na te gaan wat ze precies aanvangt met de aanbevelingen. (*Applaus*)

De voorzitter : Ik sluit me volledig aan bij de woorden van mevrouw Merckx. Ik betreur dat slechts weinig leden aanwezig zijn. Met dit voorstel van resolutie wordt een grote stap vooruit gezet. In deze discussie combineren we economische belangen, ethische overwegingen, het recht op informatie met de behoefte aan inspraak. Ik dank iedereen die zich daarvoor heeft ingespannen.

De bespreking is gesloten.

We zullen straks om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERZOEKSCRIFT

Aanwervingsprocedure bij Kind en Gezin en de werking van de Vlaamse Ombudsdienst

Verslag

De voorzitter : Aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift over een aanwervingsprocedure bij Kind en Gezin en over de werking van de Vlaamse Ombudsdienst.

Mevrouw Mieke Van Hecke en de heer Jos Geysels, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie ? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

We komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen. (*Instemming*)

– *De vergadering wordt gesloten om 13.01 uur.*

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Wilfried Aers, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Leo Peeters, Eddy Schuermans : gezondheidsredenen ;

Luc Van den Brande : buitenslands ;

Hilde de Lobel, Jan Loones : ambtsverplichtingen.